

[Ministeren for offentlige arbejder.]

februar d. å. henledt spritfabrikkernes opmærksomhed på, at en sådan tilladelse er fornøden.

Det, som først og fremmest ligger bag spørgsmålet, er selvfølgelig rensningsproblemet, og i den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, at dette jo i første række, og det vil sige inden det kommer til behandling i ministeriet for offentlige arbejder, skal behandles af en landvæsenskommission, som har den særlige sagkundskab. Det er også klart, at det er landvæsenskommissionens stilling til rensningsspørgsmålet, som normalt vil være afgørende for yores stilling. Som spørgsmålet er formuleret, specielt det, der sigter på det aktuelle, vedrører det altså landvæsenskommissionsbehandlingen, som i øvrigt er en sag, der hører under landbrugsministeriet.

Vivike: Jeg takker ministeren for svaret, men det er sådan set nærmest af høflighedsgrunde, for jeg var nu ikke særlig tilfreds med det.

Jeg ved da udmærket, at spritfabrikkerne ikke har søgt endnu, men jeg ved også, som ministeren sagde, at de skal søge, og hvis de slipper igennem med deres forureningsprojekt, kan en sådan ansøgning altså havne hos ministeren, hvad den jo skal, og her henviser ministeren til landvæsenskommissionen og synes også at have nogen tillid til en landvæsenskommission. Der er jeg af en helt anden opfattelse. Vore landvæsenskommissioner — jeg skærer ikke alle over én kam, men det gælder i almindelighed — tillader jo nærmest med begejstring, at man leder så meget skidt ud som overhovedet muligt, så jeg tror alligevel, vi skal være meget vågne.

Jeg vil også anmode ministeren om, selv om landvæsenskommissionen skulle gå med til en udledning af urensset spildevand, at se på, om den har handlet helt korrekt — når vi nu skal bestræbe os for at bekæmpe forureningen.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Blot den tilføjelse, at der altså ikke foreligger nogen sag til bedømmelse i ministeriet for offentlige arbejder, før sagen er behandlet ved en landvæsenskommission. Det er en nødvendig forudsætning. Det

betyder selvfølgelig ikke, at denne sag, når den er behandlet i landvæsenskommissionen og andre forudsætninger er opfyldt og forbehandlinger afsluttet og sagen så havner endeligt i ministeriet for offentlige arbejder, da ikke vil blive underkastet en selvstændig overvejelse på det til den tid foreliggende grundlag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om pensionering af civilt personel m. v. i forsvaret.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 112) findes i tidenden sp. 2814, udvalgets betænkning i tillæg B sp. 415).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-8 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende skatterådene).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 122) findes i tidenden sp. 3162, udvalgets betænkning i tillæg B sp. 539).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslagene nr. 2 og 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejendomsskyld til staten.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 103) findes i tidenden sp. 2668, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 541).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1964 vedtagne konvention nr. 122 om beskæftigelsespolitik.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXIII) findes i tillæg A. sp. 2353, fremsættelsen i tidenden sp. 3360).

Forslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen: Vi kan i socialdemokratiet tiltræde forslaget til folketingsbeslutning om ratifikation af den konvention om beskæftigelsespolitik, der er vedtaget i Genève af Den internationale Arbejdsorganisation i 1964. Vi mener også, at en tiltrædelse af denne konvention må betyde, at regeringen får en særlig forpligtelse til at leve op til de principper, som konventionen indeholder.

Arbejdsministeren udtaler i sin forelæggelsestale, at konventionen er i overensstemmelse med målsætningen i lovforslaget om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, men jeg vil da gerne spørge: hvad indebærer nu det? Det indebærer efter min opfattelse først og fremmest, at regeringen må føre en økonomisk politik og en arbejdsmarkedspolitik, der fremmer fuld og produktiv beskæftigelse på grundlag af et frit valg af arbejde. Det er altså en politik, som skal sikre, at der er arbejde til alle, som kan og vil arbejde, og det er en politik, som skal sikre, at de fornødne uddannelsesmuligheder er til stede for hele arbejdsstyrken. Det er altså ikke en konvention, som blot kan lægges ned i skrivebordsskuffen, når den er ratificeret af folketingsrådet, den indeholder forpligtelser, som efter min mening ikke opfyldes ved regeringserklæringer, der ikke politisk aktivt følges op.

Jeg har forstået, at Dansk Arbejdsgiverforening har været betænkelig ved at gå med til denne ratifikation. Det har man været, bl. a. fordi konventionen gør opnåelse og bevarelse af fuld beskæftigelse til et statsanliggende, altså til et vigtigt politisk spørgsmål. Men det må det vel i altoværende grad være. Det er klart, at vi også her i landet kan komme ud for påvirkninger,